

El convent de Sant Bartomeu de Bellpuig acull el concert del quartet femení 'Les Kol·lontai'

Dm, 13/08/2019 per Catalunya Religió

(*Agència Catalana de Patrimoni Cultural*) Les Kol·lontai, el quartet femení format per **Meritxell Gené**, **Montse Castellà**, **Sílvia Comes** i **Ivette Nadal**, [presentaran](#) el dissabte 17 d'agost a les 8 del vespre al [convent de Sant Bartomeu de Bellpuig](#) el seu disc 'Cançons Violeta', en el qual posen música a poemes, paraules i reflexions fetes per dones.

L'espectacle recull les veus de diferents dones que han contribuït, des del seu àmbit, a la lluita pels drets de la dona. Sota el títol 'Cançons Violeta, cançons feministes per a la llibertat i la igualtat', Les Kol·lontai han musicat les paraules de dones com Montserrat Roig, Maria Mercè Marçal, Marina Garcés i Montserrat Abelló entre d'altres, en un espectacle que reflexiona, des de la música, sobre la condició de ser dona amb un missatge reivindicatiu, reflexiu i carregat d'esperança. El nom del grup es deu a la feminista i política comunista soviètica Aleksandra Kol·lontai, i reivindica, d'aquesta manera, el feminisme com a llavor de llibertat i d'igualtat.

El convent de Sant Bartomeu de Bellpuig és producte d'un món en transformació: testimoni del pas del gòtic al Renaixement, va ser encarregat el 1507 per Ramon Folc de Cardona i Anglesola, senyor de Bellpuig, que exercia el càrrec de virrei a Nàpols i Sicília.

El propòsit era construir un marc on ubicar el seu mausoleu, influït pels costums de la noblesa napolitana per a la qual un mausoleu de marbre i capella pròpia era un senyal més de poder i magnificència. A la vegada, la donació als franciscans garantia la intercessió de la comunitat per a la salvació de la seva ànima. L'arquitectura del convent mostra el contrast entre l'austeritat franciscana i l'esplendor amb la qual el va voler dotar la família dels Cardona Anglesola, present sobretot en la decoració del claustre de la cisterna.

A mesura que l'execució del projecte es perllongava en el temps, l'estructura gòtica del conjunt va deixar pas a elements renaixentistes com l'encoixinat de la façana de llevant, el segon pis del claustre o el mirador del duc. La sala capitular, l'armari de calzes, d'estil gòtic florit i el rentamans del refetor són bones mostres de la superposició estilística del conjunt.

La peça més monumental era el mateix mausoleu del fundador, ubicat a l'església conventual, una obra plenament renaixentista, que, anys després es va traslladar a l'església parroquial, on es pot visitar actualment, mentre que el convent va quedar sotmès a les diferents remodelacions que requeria els diversos usos que es van donar a l'edifici.